

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Epembole.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Et, Ver adeo frondi nemorum, uer uisla syluis.
Et, Nocte lenes stipule melius, nocte arida pra-
ta.

Tendentur, noctis lenes non deficit humor.
Latine hæc figura dicitur regressio.

Epanaphora, quod relatum vocant. Hæc figura, vel frequentissime, & Demosth. & M. Tul. & omnes vehementes oratores utuntur: quando præcipue, & ipsi commoti videri volunt, & iudicem commouere. Constat autem ex eo, quod eadem pars orationis sæpius per singulos ambitus, aut per singula membra, interdum etiam breuius per cæsa, quæ νόματα appellantur, reperitur hoc modo: Verres calumniatorem apponebat, Verres de causa cognoscebat, Verres pronuntiabat. Aut si dicas: Ille venire hostes nuntiavit, ille vos in motum belli compulit, ille in tumultu, ut ciuitas esset, effecit. Per ambitum autem repeti potest eadem pars orationis sic: Tandiu Tib. Gracchus populo gratus fuit, quandiu leges ad voluntatem eius, non ad utilitatem reip. compositas ferebat: Tandiu C. Gracchus, quamdiu legibus agrarijs, & frumentarijs, & cæteris profusionibus ætarijs multitudinem imperitam promerebatur: Tandiu Saturninus plurimum potuit, quamdiu easdem illas frumentarias largitiones, & agri diuisiones pollicebatur.

Epanodus

Jul. Ruf. p.
32.

Est, cum duobus breuius, pluribusue propositis, ad singularem enarrationem recurritur. Ut,

— dinellimur inde,

Iphitus, & Pelias mecum, quorum Iphitus auro
Iam grauior.

Et, Protinus Orsilochem, & Butben, duo maxima Teucrum

Corpora, sed Butben auersum cuspide fixit

Loricam, galeamque inter, qua colla sedentis

Inuenis. Latine dicitur euersio, vel egressio.

Epanorthosis.

Jul. Ruf.
pag. 32.

Est, cum supradictum verbum verbo sequenti corrigitur. Ut, Non subripere, hoc est furari. Latine dicitur correctio. Sic Cestus Pius. Erat nauigium, imo fuerat. Eadem Aphorismus.

Epanibole.

Hermog.

Επανιβολή, intercalatio. Apud Hermogenem figura est non dissimilis Parenthesi, εpanιβολή enim est inserere, & interca-

lare. Sic usurpauit Plato in Timæo οὐδὲ ἐπὶ μήκει λόγῳ, παράργον ἄλλο μήκος ἐπιμελητέον. Neque ad orationis prolixitatem, otiosa quædam alia longitudo interfærenda.

Epanthymesis.

Επανθύμησις melius inter argumentationes collocatur, quam inter figuras. Est rationum, atque enthymematum acrior quædam, & contorta volubilitas. Vnde Hermogenes περὶ περιτοκίας.

Epanexegesis.

Enarratio potius est, quam figura, de qua in narratione.

Epanergasia.

Επανεργασία expolitio, cum in eodem loco manens orator aliud dicere videtur. Cicer. 4. ad Heren.

Epibola.

Hoc schema dupliciter fieri consuevit, cum pluribus, & diuersis sententijs, aut vnum, aut idem verbum singulis præponitur: aut varietas verborum; quæ tamen eandem vim inter se habent: quæ ab vno verbo sæpius proficiuntur, sunt huiusmodi. Lycurgi, Nam cum iuuentus concitata temerè arma caperet, & quietos Thessalos manu lacessere conaretur: iure senatum coegi, auctoritate sua comprimere adolescentium violentiam. Ego quæstoribus interminatus sum, ne sumptum stipendio præberent. Ego armentario patefacto restiti, atque efferrè arma prohibui. Itaque mea vnus opera compressum, non concitatum bellum, non necessarium scitis. Item Hegesizæ, Misere mini mei, iudices, quem coniurata tanta vis inimicorū oppugnat. Misere mini solitudinis, cui ne in summo quidem tempore periculi liberos adhibere ad communem calamitatem decernendam licitum est. Misere mini senectutis, quæ me etiam sine cæteris malis grauius defatigat. Varietas verborum, quæ eandem vim habet, huiusmodi est. Demosthenis, Dolui, viri Athenienses, vbi illum clandestinum hostem impunè intra murum vidi vagari: agrè tuli, quod omnium vestrum facilitatem vnus fallaciâ tentatam intellexi: commouit me, quod in accipiendâ iniuria plebsque lætitiâ ostentantes cognoui.

Epicrisis.

Επικρισις, cuius meminit Hermogenes in capite περὶ ἁληθινῶ λόγῳ τ. 2. id. Definatur ab ipsius Hermogenis Scholiaste λόγου ἔργου.

P. Rutilia
Eadem
narratio
&
Epanaphora